

**master
talent
arts &
crafts**

by Pernille Kaab

Indholdsfortegnelse

- 1 Master Talent Program - arts & crafts
- 4 emne: Beklædningshåndværk og Slow Fashion
- 5 Problemformulering**
- 7 Faglig begrundelse
- 8 Kontekst
- 9 Proces - *Planen & Virkeligheden*
- 16 Proces - *Afslutning*
- 17 Perspektivering - Udstillingskoncept
- 19 Industri
- 21 Hobby
- 23 Social udvikling
- 25 Reflektion
- 27 Samarbejdspartnere & Referencer
- 28 Litteraturliste

Master Talent Program - Arts & Crafts

Præmieselskabet af 1793, Gurli og Paul Madsens fond og Faber Fonden har sammen etableret foreningen Master Talent Program – Arts & Crafts.

Formålet er at motivere, inspirere og støtte dygtige håndværkere, kunsthåndværkere og designere i udviklingen af en bæredygtig karriere gennem et talentudviklingsprogram.

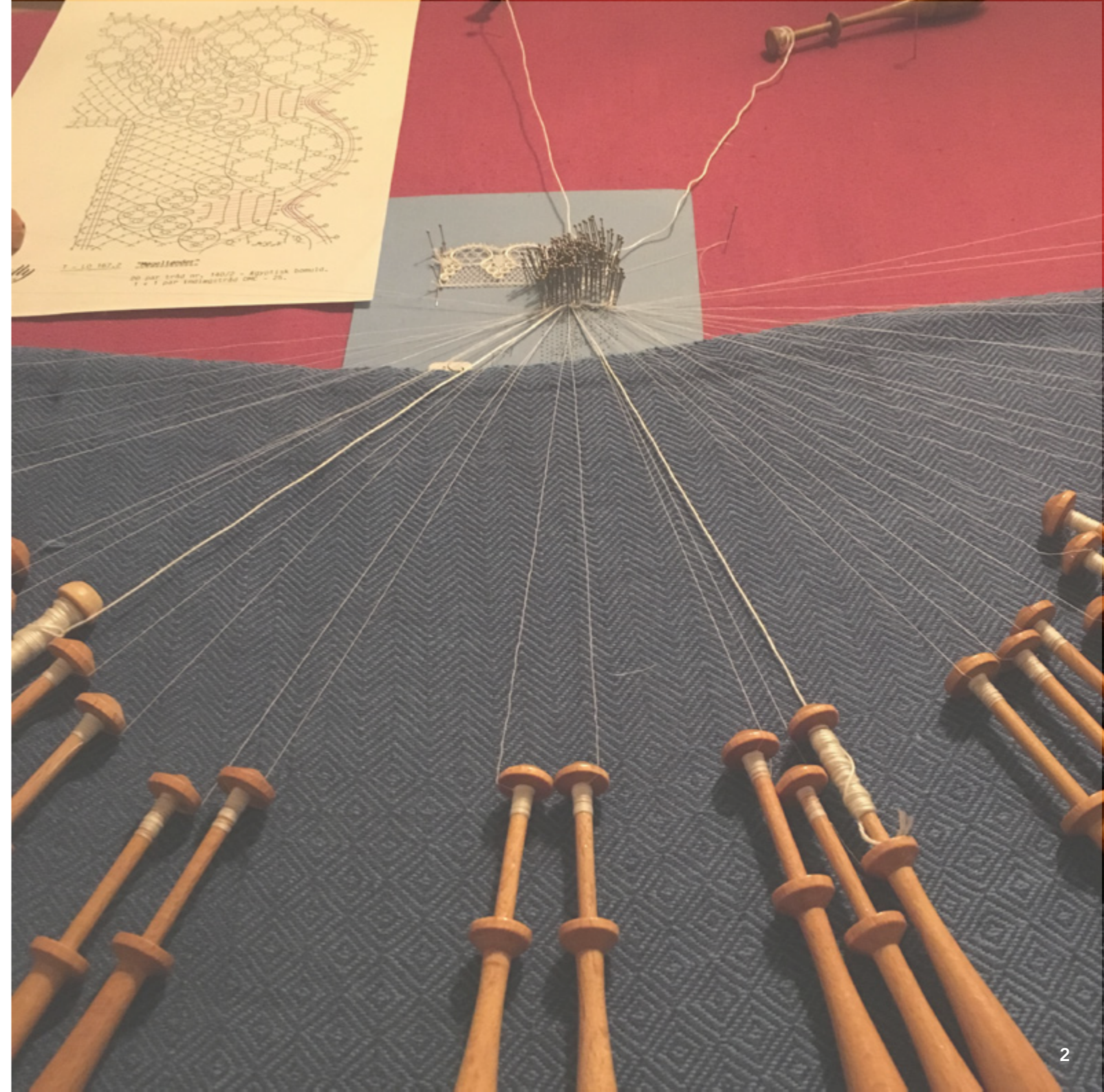
Projektet fokuserer på at bringe de gamle håndværkstraditioner ind i en kontekst af en ny og tiltagende digital verden.

Et af målene er at sikre, at værdifuld viden og knowhow inden for de forskellige håndværk fortsat har mulighed for at komme til gavn i det danske samfund.

De dygtigste kandidater har mulighed for at blive enestående dygtige på deres område og med den viden, de har tilegnet sig, at skabe en bæredygtig karriere – til glæde for både erhvervslivet og det danske samfund i bred forstand.

Master Talent Program – Arts & Crafts er for alle, der overholder projektets ansøgningskrav, og som vil være med til at tage et fælles ansvar for Danmarks håndværkstraditioner. ¹

“Formålet er at motivere, inspirere og støtte dygtige håndværkere, kunsthåndværkere og designere i udviklingen af en bæredygtig karriere”

Emne: *Slow fashion og Beklædningshåndværket*

De sidste 100 år har det generelle syn på beklædning flyttet sig langt; fra at anskue tøj som en værdifuld investering der kunne gå i arv, til at se mode og beklædning som forbrugsgenstande i en brug-og-smid-væk kultur.

Førhen var der konfektionister og skræddere, og hvis du havde mange penge havde du mulighed for at købe mode, havde du mindre kunne du købe tøj, og havde du ingen, kunne du sy dit eget.

Nu har alle mulighed for at købe mode, design og beklædning i alle dets afskygninger, high fashion, vintage, couture, kommerciel – og du behøver ikke bruge tøjet mere end tre gange, for en T-shirt kan købes for den nette sum af 49,95 kr. i stort set alle de store kædebutikker.

Derfor er der i industriens øjne heller ikke nogen grund til at producere tøj der kan holde til mere end tre vaske, for det er alligevel så billigt og moden flytter sig så hurtigt, at der hverken er behov eller lyst til vel-lavet kvalitetstøj.

Modeindustriens besættelse af 'The New' og shoppingens indtog som en hobby har genereret konceptet fast fashion, hvor jagten på at sælge mest og billigst har overskygget flere amoralske aspekter af produktionen.

Det er selvfølgelig en grov generalisering af tingenes tilstand, men modeindustrien er på mange måder ved at brænde sig selv op, fordi den udtømmer vigtige ressourcer, som allerede er i stærk efterspørgsel.

Derfor arbejder designbranchen og forskere i koncepter som slow fashion og emotionel bæredygtighed, hvor der arbejdes på at redefinere strategierne for design, produktion, forbrug, brug og genanvendelse. Slow Fashion handler om at værdsætte og udnytte vores lokale ressourcer, så vi kan skabe en transparent produktionsstrategi hvor der bliver kortere afstand mellem producent og forbruger, og arbejde henimod en mere cirkulær levetid for produkterne.

Jeg mener at design bør og kan forstås i en bredere og mere fleksibel kontekst end den gør nu til dags. Hvis vi som designere ønsker at skubbe til grænserne for hvordan design skal opfattes, er det vigtigt at vi undersøger nye anvendelsesmuligheder for vores faglighed.

Jeg ønsker i dette projekt at bruge min designfaglighed til at udforske og udvikle de traditionelle håndværksmetoder knyttet til beklædning, og definere og formidle designstrategier for håndværkets fremtidige potentiale indenfor Slow Fashion og i den moderne beklædningsindustri.

“modeindustrien er på mange måder ved at brænde sig selv op, fordi den udtømmer vigtige ressourcer, som allerede er i stærk efterspørgsel.”

- **Hvordan kan jeg som modedesigner udvide min viden og færdigheder indenfor traditionelle håndværksteknikker, og bruge disse som et middel til at understøtte konceptterne slow fashion og emotionel bæredygtighed?**
- Hvordan kan jeg udvide mit felt og min faglighed som modedesigner igennem det traditionelle beklædningshåndværk?
- Hvordan kan jeg visuelt formidle strategier for beklædningshåndværkets relevans, muligheder og plads i den fremtidige designindustri?

Problemformulering

Faglig begrundelse

Jeg har siden min afgang fra Designskolen Kolding i 2016, arbejdet som jersey designer for ONLY, Bestseller, og i denne periode har jeg lært mange ting omkring hvordan den kommercielle fast fashion branche fungerer.

Denne branche er på mange måder et produkt af den industrialisering og globalisering den vestlige verden har været igennem de sidste 100 år – og mine øjne er i større grad, blevet åbnet for de problemer designbranchen har bragt med sig.

Som uddannet Cand.Des. mener jeg at det er problematisk at mange designere som er uddannet til at kunne skabe store kommercielle kollektioner, sy, tilskære og bruge tekniske kommunikationsværktøjer der tillader os at være en del af den kommercielle designverden, ikke har den mest basale viden omkring traditionelle håndværksmetoder såsom håndstrik og knipling.

Hvordan skal vi som designere kunne hacke vores fag, og udvikle på en industri, hvis vi ikke kender eller forstår grundstenene i denne?

Måske ligger vejen til en grønnere fremtid i at gå tilbage til starten, og finde en anden vej igennem industrialiseringen af vores fag?

Jeg ønsker i dette projekt at udvide min faglige horisont, og dygtiggøre mig indenfor de traditionelle håndværk. Målet er at skabe en større personlig forståelse for den historiske udvikling af beklædningsindustrien, samt håndværkets potentiale i en moderne slow fashion kontekst.

Vi snakker i designuddannelsen meget om rapid prototyping og 3D printing – men generelt er mange af de metoder der bliver undervist i, i designfaget, præget af analoge tilgange.

Jeg mener at vi bør dykke ned i den analoge del af vores fag og bruge beklædningshåndværket til at fokusere på slow prototyping og analog 3D skitsering som en understøttelse af at vi som designere lærer gennem vores hænder og det taktile.

Jeg mener der er et glip imellem det digitale og det analoge, og for at være en fuldendt designer, skal du mestre og forstå begge, til at skabe nye metoder at udvikle og designe på.

Som designer er min mission at flytte opfattelsen af hvad design kan og er, og jeg håber på at kunne skubbe til vores opfattelse af traditionelt håndværk og udvide min viden og teknik indenfor disse, så jeg kan designe en mere bæredygtig fremtid.

Kontekst

Den største diskussion inden for næsten alle brancher lige nu er bæredygtighed. Som samfund er vi blevet mere beviste om konsekvenserne af den industrielle udvikling og de daglige valg vi tager, og i henhold til dette er vi derfor også blevet meget fokuserede på hvad de sociale konsekvenser kan blive af den stærk tiltagende digitalisering vi befinder os i.

Digitalisering har været i en skarp udvikling de sidste 20 år, og til enhver trend vil der altid være en modbevægelse. Som designere forsøger vi altid at befinde os i spidsen af alle trends, og derfor ender vi ofte i et vakuum af modbevægelse – forstået således:

Hvordan kan vi være i spidsen for digital udvikling, men også på forkant med den analoge modbevægelse?

Jeg mener at slow fashion igennem traditionelt håndværk rammer ned i modbevægelsen af digitaliseringen, og derfor er det

relevant at forsøge at skabe en strategi for denne i den industrialiserede verden, så vi kan skabe en mere bæredygtig modeindustri.

Jeg har i dette projekt fokuseret på tre emner:

Industri, Hobby og Social Udvikling

Fordi jeg mener at det er tre grene af håndværk og slow fashion som kan justeres til at skabe en bæredygtig fremtid i spidsen af digitalisering, men med fokus på det analoge.

Analogt håndværk har et kæmpestort uudnyttet potentiale for at udvikle en fuldstændig bæredygtig slow fashion produktion, hvor designer-, producent- og forbrugerrollen er oppe til diskussion og redefinition, hvor den sociale udvikling er med til at få fat i den nye målgruppe og fjerne tabu omkring "det hjemmelavede", og i stedet forske i og udvikle på den positive indflydelse det analoge håndværk kan have på vores digitale stresskultur.

Proces

Præmisen for dette projekt har været at udvide min faglige horisont, og dygtiggøre mig inden for mit håndværk: Design. I dette afsnit vil jeg redegøre for min planlagte proces versus min faktiske proces fra start til slut.

Planen

Udgangspunktet er at undersøge tre forskellige sider af beklædningshåndværk:

**Tekstil formgivning:
hækling og strik**

**Forskønnende håndværk:
knipling og broderi**

**Historiske formgivningsmetoder:
traditionelle klædedragter.**

Dette vil jeg gøre igennem læsning af relevant materiale, besøg og vejledning hos eksperter, forsøg og eksperimenter.

De fire håndværk: Hækling, strik, knipling og broderi, skal læres fra bunden og ud af de 6 mdr projektet forløber over, skal jeg bruge en måned på hvert håndværk.

Den praktiske erfaring og viden hentes hos eksperter indenfor traditionelle håndværk, klassiske beklædningsstykker og slow fashion, inklusivt praktikophold hos Trine Kok,

Strikkebogsforfatter, samt et læringsforløb hos en kniplekyndig.

Derudover skal jeg i januar rejse til Indien og besøge forskellige virksomheder som arbejder med traditionelt håndværk, så jeg kan lære om deres udvikling og muligheder i den kommercielle modeindustri.

Afslutningsvis vil jeg udvikle en udstilling som viser processen og udviklingen igennem projektet, og håndarbejdets plads i slow fashion konceptet.

Virkeligheden

Missionen i dette projekt har været at genopdage fire traditionelle håndværk, og lære dem fra bunden:

Hækling, strik, knipling og broderi.

Som planen dikterede har jeg dedikeret en måned til hvert håndværk, og givet mig selv to måneder til at forme et endeligt koncept ved brug af de tillærte håndværk. Resultatet af projektet har dog været under konstant rekonstruktion igennem projektet, og jeg har i sidste ende valgt at udvikle fremtidsstrategier for brugen af håndarbejdet i slow fashion regi, samt søgt at finde en plads for mig som designer, i denne verden.

Sideløbende har jeg besøgt eksperter indenfor håndværk og slow fashion, eksempelvis Liselotte Hornstrup og Hørvævs-museet i Krengerup, samt læremestre i de forskellige hånarbejdsdiscipliner.

Mit primære fokus igennem processen har været tillæringen af håndværket - da jeg mener at grundviden om håndværket er det, der skaber en god designer.

“Det skal dog siges, at én måned til ét håndværk, er ingenlunde nok. Det siges at det tager 10.000 timer at mestre et håndværk - men en livstid virker mere passende.”

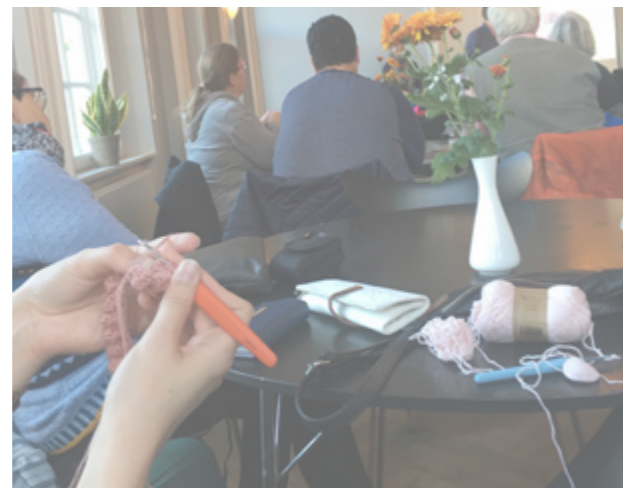
Hækling var den første, og letteste disciplin, og jeg valgte at hoppe ud i denne fra aller første dag i projektet.

Hækling har været meget “på mode” på det seneste, derfor kunne jeg let låne stakkevis af bøger på biblioteket, finde endeløse sider på nettet og hjælp i min omgangskreds til at komme i gang.

Min mission var at afprøve så mange forskellige overflader og masketyper som muligt – og jeg endte med at hækle i døgndrift, til jeg begyndte at få ømme led og forståelse for håndværket.

Det var tydeligt at se, at med kun én måned til håndværket, var det nødvendigt at prioritere i hvilken retning jeg ønskede at eksperimentere, da der simpelthen ikke var timer nok i døgnet til at forsøge både med masker, overflader, garner og farver.

Jeg valgte at fokusere på at opnå den bredest mulig forståelse af håndværket, og derfor gemme eksperimentering med farver og garner til senere i processen.

Strik har ofte været videregivet fra moder til barn i private omgivelser, og jeg besluttede derfor at bruge min “praktik” hos strikkecoach Trine Kok, Forfatter af “Du kan strikke” og mor til “Den Sorte Strikkeskole” og “Det Skabende Akademi.”

Trine og jeg brugte mange timer over strikketøjet, på at snakke om hvad det vil sige at være strikdesigner, om mønsterrettigheder, god garnskik, godt og dårligt garn, økologi, mindfulness og strikkevelvære.

I min praktik hos Trine, fik jeg også muligheden for at besøge et strikkearrangement i Møgeltønder, hvor 80 friske damer havde meldt sig til en weekend fyldt med strik og foredrag derom. En af de vigtigste historier jeg tog med derfra, var fra en kvinde der svor at strik havde reddet hendes ægteskab. Da hendes børn flyttede hjemmefra, og manden begyndte at dyrke Ironman, fandt hun sig selv sidde derhjemme, alene, uden nogen at tage sig af. Så begyndte hun at strikke, og opdagede et helt fællesskab af mennesker der stod med store åbne arme. Og en verden af kreativitet som bare ventede på at blive udforsket.

“Min praktik hos Trine satte især skub i en masse tanker omkring de forskellige tilgange der er til den kreative verden: professionel/hobby, fysisk/psykisk, og om hvordan jeg som designfaglig professionel kan udvikle designstrategier for min fremtid, som går ud over de klassiske kommercielle designroller.”

Knipling var uden sammenligning, dét af de fire håndværk jeg havde mindst viden omkring, og samtidig også det mindst udbredte. Derfor var det heller ikke muligt på samme måde muligt at selvoplære. Jeg fik kontakt til Sonja Andersen, som er folkepensionist og en del af Østjyst Tekstilkreds, hvor hun bruger en stor del af sin fritid på at kniple og væve med andre ligesindede.

Sonja, som har kniplet i ca 20 år, tog mig sikkert under sin vinge, hun viste mig hvilke redskaber jeg skulle bruge, hvordan jeg brugte dem og hvordan man læser en opskrift - Alt hvad jeg havde brug for at vide, og kunne nå at lære på fire uger, og hver gang jeg kom op til Sonja, fløj timerne afsted.

Knipling er svært! Og der er ikke meget at vise for de mange timer du sidder foran brættet, men Sonja mente alligevel at jeg have fået presset et par års lærdom ind på den ene måned. Og de små prøver jeg har fået lavet, specielt mine tønderkniplinger, er sådan noget jeg kigger på og siger: tænk sig at det kan lade sig gøre!

Knipling har ikke på samme måde som de andre håndværk, fået en renæssance i de seneste år. Jeg tror i stor grad at det handler om at det er et betydeligt mindre transportabelt håndværk. Man har brug for plads, og redskaber og produkterne bliver færre og mindre end hvad du kan producere i strik og hækling.

Januar var som udgangspunkt afsat til at handle om **Broderi**, men da jeg allerede har broderet en del, følte jeg mig sikker ved også at bruge denne måned til at **Rejse til Indien**.

I mit arbejde som designer hos ONLY, havde jeg ansvaret for udvikling og kommunikation med vores Indiske leverandører. Indien som produktionsland bliver ofte brugt når produkterne har håndlavede detaljer. Derfor besluttede jeg at Indien ville være et godt rejsemål til at lære mere om hvordan den håndlavede industri kan opretholdes i en fast fashion verden.

Det kan være svært at sidde hjemme i Danmark, og planlægge en tur til Indien, når man ikke har nogen kendskab til landet, eller hvordan man skal få det maximale ud af rejsen. Heldigvis havde jeg kontakter i Delhi som jeg kunne trække på, og jeg fik gennem Lykke Block Kjær kontakt til Naim Khan i Jaipur. På tre uger fik jeg besøgt fire byer: Delhi, Jaipur, Ahmedabad og Udaipur. Jeg må indrømme at broderiet blev tilsidesat til fordel for virksomhedsbesøg og udforskning i den indiske handicraft industri.

Indien har enormt stor industri for det de kalder handicraft - håndlavede produkter. Blockprinting, vævning, broderi, miniature malerier, håndlavet papir, smykker m.v. Alle markeder er fyldt op af bittesmå virksomheder der sælger håndlavede varer, og alle er indstillede på at producere og eksport-

ere lige akkurat din idé og design. Når jeg snakkede med håndværkerne, fortalte de historierne om hvordan de kom fra en landsby der specialiserede sig i lige præcis dette håndværk, og at de som 10-årige havde lært kunsten fra deres far eller mor, og havde arbejdet med det lige siden.

Indere er så usandsynlig dygtige til deres håndværk, fordi de i generationer arbejder udelukkende med ét specialiseret håndværk. De har ikke nødvendigvis de samme muligheder når det kommer til uddannelse, men de er villige til at arbejde meget, for meget lidt, og ofte er hele landsbyen i samme båd.

Mindstelønnen i Indien er ca. 800,- i måneden.

Jeg skal ikke gøre mig til ekspert på hvordan fremtiden skal se ud for Indien som produktionsland - men, jeg skal sige at jeg så mindst lige så mange dårlige eksempler, som gode.

Jeg mener at det er positivt, at selv store produktionsvirksomheder, ansætter hele landsbyer til at deltage i produktionen, således at de kan arbejde hjemmefra og også kvinder kan få mulighed for at varetage et arbejde. Men forholdene på de fleste systuer og farvefabrikker, samt kønsrøllefordelingen og kulturen, er efter min mening, langt under hvad man bør byde sine ansatte.

Indien er, som de fleste lande, i en konstant udvikling. Jeg mener at de har et stort potentiale som produktionsland, og ikke kun indenfor modeindustrien - Men det kræver, at vi som designere og kunder, sætter krav til arbejds- og produktionsforholdene. Hvis vi vil lægge arbejde i at formidle og designudvikle de lokale håndværk til et globalt marked, kan vi være med til at støtte og udvikle landet og de lokale traditioner og kulturer.

Afslutning

Afslutningen af projektet har handlet om at samle trådene - at finde min faglighed i de tillærte håndværk og den viden jeg har akkumuleret igennem virksomhedsbesøg både herhjemme og i Indien.

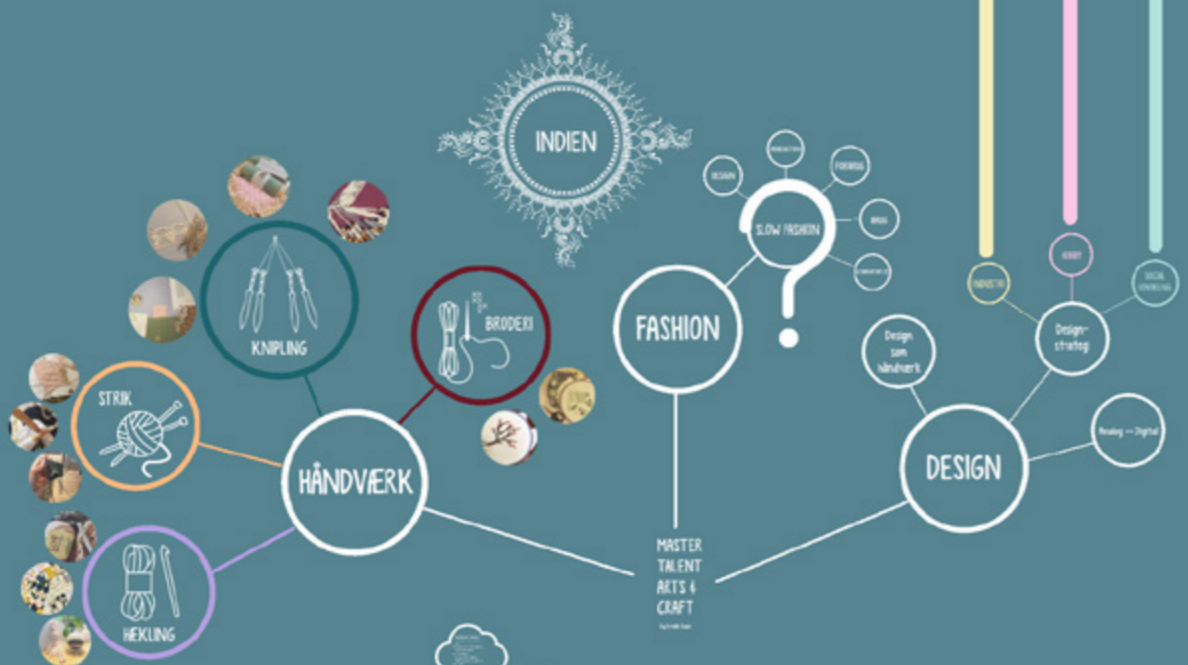
Planen var at skabe en udstilling, men tiden

er i større grad, gået med at finde en strategi for hvordan man visuelt kan formidle en kognitiv læringsproces så den kan formidle viden, strategi og designfaglighed.

Igennem min vejledning med Ulla Ræbild, har jeg udviklet et udstillingskoncept, som omfavner de tre fremtidsstrategier jeg ser for håndværket og for min egen fremtidige virken som designer. I dette koncept ønsker jeg at formidle hvordan analogt håndværk har et uudnyttet potentiale for at udvikle en bæredygtig slow fashion produktion, hvor designer-, producent- og forbrugerrollen er oppe til diskussion og redefinerings. Social udvikling kan være med til at gribe den nye målgruppe og fjerne tabu omkring "det hjemmelavede", og i stedet forske i, og udvikle på, den positive indflydelse det analoge håndværk kan have på vores digitale stresskultur.

Udsnit af projektpræsentation

Perle Kade

- 2001 TEKØ VIA University College Designteknolog i fashion design
- 2005 Designskolen Kolding - Bå i Fashion Design
- 2005 Envii - Designpraktik
- 2005 HAM - Designpraktik/-assistent i Stockholm
- 2006 Designskolen Kolding Cand.des i Fashion Design
- 2006 ONLY, Bestseller Designassistent Jersey
- 2007 Master Talent Arts 4 Crafts

Perspektivering

Med fokus på de traditionelle beklædningshåndværk, har jeg i dette udstillingskoncept søgt at give en perspektiveret anskuelse af hvordan vi kan anvende det traditionelle håndværk i en slow fashion tilgang til fremtidigt designvirke.

Som en forlængelse af projektets læringsproces har jeg søgt at tage et designfagligt greb omkring det designpotentiale jeg ser i beklædningshåndværket, og definere disse igennem et udstillingskoncept der visuelt kan formidle fremtidige designstrategier for potentialet af håndværket inden for tre forskellige genrer:

INDUSTRI

HOBBY

SOCIAL UDVIKLING

Igennem dette er min mission at skabe opmærksomhed omkring håndværkets funktioner og fremtidige potentiale for et bredt publikum. Samt at vise strategier for hvordan jeg som designfaglig professionel kan udnytte min tillærte viden i fremtidigt virke.

INDUSTRI

Som designer med speciale i handicraft, kan man hjælpe til at formidle og designudvikle lokale håndværk til et globalt marked, og derved støtte og udvikle de lokale traditioner og kulturer. Produktet kan derfor vise hvordan kommercielt design kan forenes med lokale håndværkstraditioner i et industrielt produktionsdygtigt produkt.

HOBBY

Strik og hækling har de seneste år fået en renæssance som hobbyindustri - på de sociale medier er der rig muligheder for at dele sit arbejde, finde undervisning, opskrifter, og inspiration. På denne måde rammer man en ny og yngre målgruppe af forbrugere/producenter. I hobbyindustrien finder man et stort fællesskab der breder sig over håndværk og landegrænser, og det er interessant at se hvordan digitaliseringen af vores hverdag, hjælper til at udbrede det analoge håndværk. Kan dette vise et potentiale for en ny form for deleøkonomi og kan man som uddannet designer hacke hobbyindustrien og udvikle på denne?

SOCIAL UDVIKLING

Håndværk har historisk set altid været et udtryk for kulturel dannelse og tradition. Jeg vil gerne vise hvordan håndværk også kan være et udviklende og kulturelt læringsværktøj på højde med kunst og musik, samt belyse den forskning der understøtter needlework som virkemiddel imod mentale sygdomme. Igennem dette håber jeg at italesætte hvordan vi kan bruge håndværket til social udvikling i mange sammenhænge

Industri

Industrielt produceret beklædning vil altid være den største og mest tilgængelige kilde til beklædning for den brede befolkning. Derfor er det vigtigt at vi som designere er fokuserede på at skabe en bæredygtig produktion, så ikke kun beklædningen gavnnes, men også de mennesker som er en del af produktionen.

Konceptet "Slow Fashion"¹ handler om at redefinere strategierne for design, produktion, forbrug, brug og genanvendelse, så vi værdsætter og udnytter vores lokale ressourcer, og skaber en transparent produktionsstrategi hvor der bliver kortere afstand mellem producent og forbruger, med missionen om at skabe en mere cirkulær levetid for produkterne.

Mit fokus i dette projekt har bl.a. være at kigge på håndværksindustrien igennem slow fashion briller, for at se om håndværket har eller kan have plads i fast fashion industrien.

For at sætte kontrasten op imellem to aspekter af slow fashion i den kommercielle verden har jeg udvalgt to cases: Liselotte Hornstrup, en lille dansk designvirksomhed, og Messianic, global Indisk producent for bl.a. Bestseller.

Liselotte Hornstrup

Liselotte Hornstrup-brandet har eksisteret siden 2016 og er en dansk en-mandsvirksomhed lokaliseret i Vejen.

Alle produkter er fremstillet i DK, enten på systue eller i eget værksted - og med fokus på uld og læder, opkøber brandet restmaterialer fra større produktioner og opererer med en no-waste produktion.

Liselotte Hornstrup arbejder ikke med kollektioner og holder varelageret nede ved max at fremstille 10 produkter af gangen.

Priser: 499,- til 5.999,-

Messianic

Messianic er en Indisk produktionsvirksomhed. De producerer både jersey og woven for flere større modevirksomheder bl.a. Only og Selected - Bestseller.

De har inhouse systue hvor alle produkter bliver konstueret, klippet og syet.

Under deres vinge har de flere lokale landsbyer som har forskellige specialer af håndlavede applikationer - og produktionen af dette foregår ved hjemmearbejde eller mindre virksomheder i landsbyerne.

De har en mindsteordre på 500 styles.

Priser for produktion starter ved ca. €3 for en basis t-shirt.

Samarbejdspartnere

Liselotte Hornstrup
Messianic
Naim Khan
Tanyia Rani - Bestseller

Fast og Slow Fashion er jo selvsagt, to modstridende koncepter - problemet er at kommercielle virksomheder konstant hæver kravene for antallet af kollektioner pr. år, løbetid på produktion og pris pr produkt. Det presser producenter til at slække på arbejdsvilkår og løn til deres medarbejdere, og fører til yderligere outsourcing af produktionen.

Små danske virksomheder har mulighed for at arbejde som Liselotte Hornstrup, med lokal produktion og stadig overleve på baggrund af et anderledes værdigrundlag med begrænset vækst. Men, det er næppe realistisk at store kommercielle virksomheder kan have 100% lokal pro-

duktion. Ligeledes vil det have alvorlige konsekvenser for flere Asiatiske produktionslande, hvis vi lukker beklædningsproduktionen ned i et større omfang, og flytter det tilbage til Europa.

Derfor mener jeg at viden om de lokale kulturer og produktionsmuligheder, kan give mig som designer, en mulighed for at udnytte de Indiske leverandørers forer og vide hvilke krav man realistisk kan sætte til virksomhederne, for at forbedre både vore produkter, men også de vilkår der arbejdes under.

Hobby

Strik og hækling har de seneste år fået en renæssance som hobbyindustri - og jeg må indrømme at hobbyindustrien for beklædningshåndværk har en langt større digital tilstedeværelse end jeg var bevist om. YouTube, Instagram, Facebook, Ravelry, Etsy og meget mere, er fyldt til randen med instruktionsvideoer, opskrifter, inspiration og sociale fællesskaber til at sælge eller bare dele dit arbejde.

I min praktik hos Trine Kok, fik jeg et meget større indblik i dagligdagen for de fuldtidskreative, og kampen om at kunne leve af sin hobby. De fleste spillere på dette felt, er ikke uddannet indenfor hverken design eller beklædning - men har fundet en verden hvor de ender med at være en aktiv del af slow fashion-bølgen.

Hobbyindustrien har et stort potentiale, fordi den kan indbyde til en 100% slow fashion produktion, hvor producent og forbruger bliver én og samme person - selv garnet har man mulighed for at producere lokalt og bæredygtigt. Derfor mener jeg at der er stort potentiale for professionelle designere, for at hacke denne kæmpeindustri og udvikle på den.

Som beskrevet i kontekst-afsnittet, er der et vakuum mellem digitaliseringen og den analoge modbevægelse. Hvis udnyttet korrekt mener jeg at der kan skabes et endnu større og mere tilgængeligt håndarbejds-koncept der balancerer mellem det analoge og digitale.

Jeg ønsker at skabe en mere holistisk tilgang til strikke- og hækleopskrifter, hvor de digitale værktøjer udnyttes til at gøre det analoge håndværk lettere tilgængeligt - og forsøge at opfinde den nye deleøkonomi for håndarbejdet.

Som case for hobbyindustrien, har jeg valgt Krea Deluxe - en virksomhed som har formået at skabe et præcist og målrettet koncept, der omfavner en reel og realistisk målgruppe.

Krea Deluxe

Krea Deluxe er en webshop som har eksisteret siden 2015. Deres fokus er på hækling af børneprodukter og de har bl.a. udgivet to bøger med temaerne: "Et hæklet teselskab" og "En hæklet isbutik" - og de producerer eget garn med øje for økologi og bæredygtighed, i en palette af pasteller der passer til deres koncept.

Både garn, kits, e-opskrifter og bøger kan købes i deres webshop fra både egen produktion og samarbejdspartnere. De tilbyder også workshops og videoguides - så alle opskrifter nemt kan tilgås af alle.

Som Krea Deluxe viser, er der allerede et marked og en industri for at fremme håndarbejdet. Arbejdet kommer til at ligge i at få fat på en bredere målgruppe, og få fjernet det tabu der ligger omkring det hjemmelavede. Dertil mener jeg at professionelle designere har mulighed og værktøjer - og vi skal bruge disse til at få det håndlavede/hjemmelavede tilbage på mode.

Referencer

Krea Deluxe
Trine Kok
Garna
Trine P
Petite Knit

Social udvikling

Håndarbejde var tidligere en stor del af hverdagen som kvinde. Det var et symbol på dannelse for nogle og et nyttigt og vigtigt værktøj i hverdagen, for andre.

Siden hen, er det ikke længere nødvendigt med håndarbejdet, og status for det, har i lang tid være i en stejl nedadgående bue.

Nu ser vi at håndarbejdet igen får en renæssance, ikke kun for udbyttet, men lige så meget for de fysiske og psykiske følger de medbringer.

I dette projekt har jeg på egen krop kunne mærke at håndarbejdet bringer med sig, ikke kun fysiske, men også psykiske værktøjer som er meget anvendelige i nutidens stressende hverdag.

Der er både forskning og undersøgelser der viser hvordan håndarbejde kan være et udviklende og kulturelt læringsværktøj på højde med kunst og musik, og jeg ser et stort potentiale i fremtidig forskning af håndarbejde som virkemiddel imod mentale sygdomme, som stress, depression, Adhd/add mm.

Der er allerede undersøgelser der underbygger ideen om at håndarbejde kan være med til at skabe ro hos børn og hjælpe til at udvikle deres finmotorik - og jeg ser et stort potentiale i at udvide denne forskning som

et samarbejde mellem neurologer, psykologer og designere, så vi kan bruge håndværket til at fremme social udvikling, fjerne tabu omkring det hjemmelavede og håndarbejdet status som "kvindejob", og udnytte de gavnlige sider af håndværket - både for den psykiske udvikling, men også til fremmelsen af slow fashion.

Referencer

Hørvævmuseet på Krengerup
- Skoletjeneste
<http://hvm-krengerup.dk/skoletjeneste/>

Anne Kirketerp - Craft Psykologi
<http://annekirketerp.dk/craft-psykologi/teorien-bag-craft-psykologi.html>

Huffington Post: Knitting linked to health benefits including reducing depression and slowing dementia - report reveals
https://www.huffingtonpost.co.uk/entry/knitting-linked-to-health-benefits-including-reducing-depression-and-slowing-dementia-report-reveals_uk_5aa63cb0e4b07047bec7feee

Dr. Sarah McKay: Why crafting is great for your brain - a neuroscientist explains
<https://www.mindbodygreen.com/0-14252/why-crafting-is-great-for-your-brain-a-neuroscientist-explains.html>

NY Times: The Health benefits of knitting
<https://well.blogs.nytimes.com/2016/01/25/the-health-benefits-of-knitting/>

Refleksion

Igennem dette projekt har jeg været på en personlig og faglig rejse. Derfor har resultatet af dette projekt også skiftet emne og omfang mange gange, om end kun i mit mentale designunivers.

Jeg har mødt mange mennesker de sidste seks måneder: eksperter, ildsjæle, nye venner, producenter, designere, slow fashionistas og mange flere. Jeg er blevet mødt af et kæmpe fællesskab af mennesker, som med åbne arme har budt mig velkommen i en ny verden jeg slet ikke vidste eksisterede.

Dette projekt kom for mig, på et meget vigtigt tidspunkt. Jeg sad i et job, i en virksomhed, som jeg ikke kunne identificere mig med – og det såede også nogle tvivl i mig om hvem jeg er, både som designer, men også som menneske. Da muligheden for dette projekt bød sig, åbnede det op for muligheden for at fordybe mig i mit håndværk på ny, og genfinde min personlige inspiration og motivation.

Jeg tror ikke at jeg fra starten var klar over hvad jeg ønskede at lære igennem dette projekt - mit ønske var at komme væk fra min daværende situation, og tilbage til at have designet mellem fingrene. Det faglige udbytte af projektet var i begyndelsen skjult for mig, men som processen skred frem, åbnede der sig nye muligheder og drømme for min fremtid som designer.

Hele processen for dette projekt, har været i en konstant og famlende udvikling. Det har til tider været præget af at være et projekt i forsøgsfasen, og jeg har ofte følt mig fanget i forsøget på at bygge en bro mellem flere stole. Fysisk håndværk versus faglig teori.

I starten af projektet, forsøgte jeg at foreslå en anderledes tilgang til projektet, og det resulterede i at de første par uger foregik i limbo om hvilket emne jeg skulle fortsætte med. Vejledningen kunne derfor heller ikke planlægges korrekt, og jeg endte med at udskyde vejledningen alt for længe. Set i bakspejlet, er det for mig tydeligt, at produktet af dette projektet kunne have været meget anderledes, havde jeg søgt mere vejledning tidligere i processen.

Den største afvigelse fra planen har uden tvivl været slutproduktet. Jeg havde meget store ambitioner til starte med, men har siden hen måtte acceptere at tiden ikke har været så fleksibel som jeg kunne have ønsket mig. Jeg ville gerne være endt med en imponerende visuel udstilling, men som tiden skred frem i projektet, følte jeg at det var vigtigere at fokusere på håndværket og læringsprocessen og derfor blev tankerne om hvordan jeg skulle afslutte projektet, skudt ud til siden.

Da jeg kom tilbage fra Indien, ramte jeg derfor en mur af frustration og forvirring om hvordan jeg skulle bearbejde al den viden jeg havde samlet de sidste fire måneder og forme slutproduktet til en udstillingen - her var min vejleder i stor grad med at få styr på både tanker, tid og ambitioner, og hun hjalp med at lægge vejen for et nyt koncept, som var anderledes end jeg havde forestillet mig, men i stor grad, mere relevant for hvordan projektet havde udfoldet sig.

Det har været svært for mig at acceptere at jeg ikke kunne stille med en færdig udstilling, men jeg har også kunne mærke at min personlige og faglige udvikling igennem projektet har trukket mig i en helt anden retning, end jeg gik ind i projektet med. Mine ambitioner for fremtiden har ændret sig og udstillingen, som i opstartsfasen virkede som en naturlig og vigtig del af projektet, bærer ikke længere den samme værdi - det er i stedet indholdet af konceptet som har givet mig en forestilling om hvordan jeg fremadrettet skal udvikle min karriere.

Projektet har for mig, været en øvelse i at balancere ambitionerne om håndværket med dem om den teoretiske faglighed. I sidste ende er slutproduktet blevet til et koncept om fremtidsstrategier - og på mange måder føler jeg at det er den mest

præcise manifestation af min udvikling igennem projektet. Ligeledes er det et brugbart værktøj for mig, fordi det lægger op til flere forskellige scenarier, hvori jeg kan se mig selv og min fremtid - men også for hvordan vi kan implementere håndarbejdet i en moderne designkontekst.

Samarbejdspartnere & Referencer

Trine Kok

<http://trinekok.dk/>

Liselotte Hornstrup

<http://www.liselottehornstrup.com/>

Designskolen Kolding

<https://www.designskolenkolding.dk/>

Præmieselskabet

<https://www.mastertalent.dk/>

Lisbeth Green

<http://folkedragt.dk/>

Den Gamle By

<http://www.dengamleby.dk/>

Sonja Andersen

Kniplingsentusiast, Østjysk Tekstilkreds

Taniya Rani

Indian Merchandiser for Only Bestseller

Naim Khan

Fashion Industry Guide in Jaipur

Hørvævsmuseet I Krengerup

<http://hvm-krengerup.dk/>

Messianic, Noida, India

Indisk produktionsvirksomhed

National Institute of Design, Ahmedabad

<http://www.nid.edu/>

Krea Deluxe

<http://www.kreadeluxe.dk/index.php>

Garna

<https://garna.dk/>

Trine P

<https://knitbytrinep.com/>

Petite Knit

<https://petiteknit.com/>

Anne Kirketerp - Craft Psykologi

<http://annekirketerp.dk/craft-psykologi/te-orient-bag-craft-psykologi.html>

Litteraturliste

- Black, Sandy *ECO-Chic the Fashion Paradox* (Black Dog Publishing Limited, 2008)
- Brody, Jane E. *The Health benefits of knitting* <https://well.blogs.nytimes.com/2016/01/25/the-health-benefits-of-knitting/> (New York Times, 2016)
- Brown, Sass *ECO Fashion* (Laurence King Publishing Ltd, 2010)
- Clark, Hazel *SLOW + FASHION – an oxymoron – or a promise for the future ...?* (Fashion Theory, vol 12, Berg, 2008)
- Donnelly, Guisiana, Eslykke Kristensen, Carnegie *Spindelvæv og Drømme – Tønder-kni-plinger på gamle huelin* (Museum Sønderjylland Kulturhistorie Tønder, 2013)
- Eaton, Jan *The Encyclopedia of Crochet Techniques* (Quarto publishing plc, 2006)
- Fletcher & Grose *Fashion & Sustainability – Design for Change* (Laurence King Publishing Ltd, 2012)
- Grølsted, Esther *Sy Folkedragten selv* (Høst & Søn's Forlag, 1985)
- Gwilt, Alison *A Practical Guide to Sustainable Fashion* (Bloomsbury Publishing Plc, 2014)
- Høxbro, Vivian *Strikke- & Hæklebog* (Politikkens Forlag A/S, 2004)
- Kok, Trine *Du kan strikke* (Trine Kok, 2017)
- Kragelund, Minna *Folkedragter, Landboliv i fællesskabets tid* (Lademann, 1978)
- Kristensen, Iben Eslykke *Tønderknipling – om kniplingshistorie i Vestsønderjylland fra 1600-tallet til i dag* (Museum Sønderjylland Kulturhistorie Tønder, 2013)
- McKay, Sarah *Why crafting is great for your brain - a neuroscientist explains* <https://www.mindbodygreen.com/0-14252/why-crafting-is-great-for-your-brain-a-neuroscientist-explains.html> (mindbodygreen.com, 2014)
- Moss, Rachel *Knitting linked to health benefits including reducing depression and slowing dementia - report reveals* https://www.huffingtonpost.co.uk/entry/knitting-linked-to-health-benefits-including-reducing-depression-and-slowing-dementia-report-reveals_uk_5aa63cb0e4b07047bec7feee (Huffington Post, 2018)
- Paludan, Lis *Hækling – Historie og Teknik* (Borgen, 1986)
- Paludan, Wardle & Hoffriz *Pomp & Poetry Lace through 400 years* (Charlotte Paludan Kunstindustrimuseet/Rhodos, 1991)
- Parry-Jones, Maria *Strikkehåndbogen* (Quarto Inc., 2002)
- Påskesen, Trube Frank *Nordic - dansk børnestrik* (Turbine, 2017)
- Sainio, Caitlin *100 hæklede snefnug* (Turbine, 2014)

